

ПРАВОВА ПОЛІТИКА УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

Міністерство освіти і науки України
Прикарпатський національний
університет імені Василя Стефаника
Юридичний інститут

Матеріали Всеукраїнської
науково-практичної конференції
молодих вчених і аспірантів

Вдосконалення правового регулювання прав та основних свобод людини і громадянина

**26 квітня 2013 року
м.Івано-Франківськ**

Міністерство освіти і науки України
Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника

Юридичний інститут

**Вдосконалення правового
регулювання прав та
основних свобод людини і
громадянина**

Матеріали щорічної
Всеукраїнської науково-практичної
конференції молодих вчених
та аспірантів
(26 квітня 2013 року)

м. Івано-Франківськ, 2013

ЗМІСТ

Секція 1. Філософські, історичні та психолого-правові аспекти дослідження проблем правового статусу особи..... 3

- Андрусяк Р.М.* Право інтелектуальної власності у світлі християнського віровчення.....3
- Книш В.В.* Прояв та втілення особливостей національної свідомості та правосвідомості у законодавстві України як провідна засада розбудови сучасної правової держави (на підґрунті аналізу змісту історичних конституцій України та конституційних проектів)5
- Питльована В.П.* Юридичне обґрунтування належності українських земель до Австрії (1772 р.).....9
- Саветчук Н.М.* І.Франко про сутність держави 12

Секція 2. Конституційний лад та права людини 17

- Розвадовський В.І.* Вплив конституційних реформ на статус Голови Верховної Ради України: проблеми правового регулювання.....17
- Шевчук О.М.* Судовий контроль у сфері обігу наркотичних засобів щодо забезпечення прав і свобод людини22

Секція 3. Проблеми правового регулювання майнових, особистих немайнових та господарських відносин 26

- Албу А.А.* Категорія управління: цивільно-правовий аспект.....26
- Венгрюнок Ю.В.* Обмеження свободи вибору у колізійному праві Європейського Союзу щодо договірних відносин.....29
- Втерковський В.Д.* Окремі проблеми цивільно-правової відповідальності юридичних осіб.....32
- Ганкевич-Журавльова О.М.* До питання оспорювання батьківства: окремі проблемні питання 35
- Гудима І.М.* Проблемні питання захисту батьками (усиновлювачами) інтересів малолітніх, неповнолітніх та неприцездатних дітей при укладенні договорів.....39

<i>Гунда А.О.</i> Предмет договору про надання ритуальних послуг	43
<i>Еннан Р.Є.</i> Формування та розвиток авторського права у Франції	46
<i>Жарський Т. В.</i> «Союзність» як ознака корпорацій.....	48
<i>Зварич Ж.І.</i> Про право на оприлюднення творів.....	53
<i>Зеліско А.В.</i> Засновницький договір юридичних осіб корпоративного типу: відмінність від інших договірних конструкцій.....	56
<i>Зозуляк О.І.</i> Про потребу реформування законодавства у сфері непідприємницьких юридичних осіб.....	58
<i>Ковалишин О.Р.</i> Право виключення учасника з товариства з обмеженою відповідальністю	62
<i>Козак Н.В.</i> Особливості правового регулювання права спільної сумісної власності осіб, які проживають однією сім'єю, але не перебувають у шлюбі між собою.....	65
<i>Козик В.Є.</i> Щодо поняття правової природи деривативу (аналіз законодавчої дефініції)	69
<i>Кузьмич О.Я.</i> Щодо можливості визнання недійсними договорів на користь третіх осіб на вимогу саме третіх осіб	73
<i>Мартинюк Н.Р.</i> Класифікація і види холдингів і холдингових компаній	76
<i>Сліпенчук Н.А.</i> Особливості правочинів із заінтересованістю.....	80
<i>Соколовська Ю.В.</i> Окремі питання механізму реалізації цивільно – правової відповідальності учасників підприємницьких товариств	84
<i>Соколовський М.В.</i> До питання про поняття зловживання суб'єктивним корпоративним правом у науці цивільного права	88
<i>Схаб Т.Я.</i> Обмеження договірної свободи при укладенні шлюбного договору	91
<i>Таран О.С.</i> Фідуціарність багатостороннього договору.....	95
<i>Тонієвич Є.Д.</i> Правові способи захисту сімейних прав у разі окремого проживання подружжя	98
<i>Устінський А.В.</i> Правове регулювання готельних послуг за законодавством України.....	103

Секція 4. Соціальні, трудові гарантії захисту прав та основних свобод людини і громадянина 106

- Кернякевич Ю.В.* Тимчасове переведення працівника на іншу роботу та лізинг праці: співвідношення понять106
- Матвієнко Є.П.* Удосконалення прийому громадян в органах Пенсійного фонду України.....109

Секція 5. Права людини та безпечне екологічне середовище; реформування земельних, аграрних правовідносин 113

- Антонюк М.Р.* Проблеми нормативно-правового визначення місця спеціального водокористування113
- Вітюк І.Я.* Цивільно-правова відповідальність за порушення законодавства про охорону земель енергетики.....114
- Жидан О.С.* Болото як об'єкт екологічного права119
- Костур О.Д.* Сімейно-трудоий характер як ключова ознака фермерського господарства (порівняльний аналіз законодавства України та держав СНД)122
- Мироненко І.В.* Зміст та значення публічних сервітутів в сфері земельних відносин125
- Романко С.М.* Актуальні питання реалізації права користування надрами в Україні.....130
- Семків В.В.* Про правову природу договорів у сфері природокористування132
- Яремак З.В.* Органи державного управління в галузі ведення державного кадастру територій та об'єктів природно-заповідного фонду України.....136

Секція 6. Правові основи боротьби зі злочинністю як важливий чинник забезпечення прав та свобод людини і громадянина: кримінологічні та кримінально-правові аспекти 139

- Козич І.В.* Види державної політики (в контексті політики в сфері протидії злочинності)139
- Медицький І.Б.* Розширення кола потерпілих від злочину, передбаченого ст.342 КК України: аналіз законодавчих змін.....142

<i>Назимко Є.С.</i> Щодо наслідків вчинення злочину неповнолітнім протягом умовно-дострокового звільнення від відбування покарання	145
<i>Носко Н.В.</i> Організована група в кримінальному законодавстві різних країн	147
<i>Петечел О.Ю.</i> Феномен агресії як детермінанти злочинної поведінки.....	150
<i>Смушак О.М.</i> Реалізація кримінально-правової політики у сфері відповідальності за причетність до злочину в період Київської Русі	152
<i>Федчишин С.А.</i> До класифікації суб'єктів забезпечення безпеки закордонних дипломатичних установ України.....	155
<i>Черепій П.П.</i> До питання кримінально-правової характеристики ознак суб'єктивної сторони умисного вбивства з особливою жорстокістю	159

Секція 7 Процесуальні гарантії прав та законних інтересів особи у цивільному, господарському, адміністративному та кримінальному судочинстві... 163

<i>Дузінкевич Т.І.</i> Співвідношення повноважень суду першої інстанції цивільної юрисдикції та прав і обов'язків осіб, які беруть участь у справі	163
<i>Загурський О.Б.</i> Кримінальна процесуальна політика України в сфері забезпечення дотримання засад кримінального провадження	166
<i>Кадук С.В.</i> Автоматизовані інформаційно-пошукові системи натурних колекцій	168
<i>Микитин Ю.І.</i> Умови угоди про примирення у кримінальному провадженні	172
<i>Сметанюк В.Б.</i> Інформування учасників цивільного процесу як елемент дотримання принципу гласності судового розгляду.....	174
<i>Тубелець О.С.</i> Перспективи скасування процесуального інституту направлення справи на додаткове розслідування в контексті реалізації кримінально-правової політики.....	178

Яремак З.В.

*Прикарпатський національний
університет імені Василя Стефаника,
юридичний інститут, доцент кафедри
судочинства, к.ю.н.*

ОРГАНИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В ГАЛУЗІ ВЕДЕННЯ ДЕРЖАВНОГО КАДАСТРУ ТЕРИТОРІЙ ТА ОБ'ЄКТІВ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ УКРАЇНИ

Забезпечення ведення державних кадастрів природних ресурсів відноситься до одного з важливих напрямів державної політики в галузі державного регулювання природноресурсових відносин. Саме тому питання про визначення чіткої структури органів, що здійснюють ведення державних кадастрів природних ресурсів, і, зокрема, державного кадастру територій та об'єктів природно-заповідного фонду є дуже актуальним у наш час.

Відповідно до ст. 11 Закону України «Про природно-заповідний фонд України», спеціально уповноваженим органом державного управління в галузі організації, охорони та раціонального використання природно-заповідного фонду є центральний орган виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища. Разом з тим, проблема управління заповідною справою залишається нерозв'язаною, оскільки управління в галузі організації, охорони та раціонального використання природно-заповідного фонду здійснюється не одним уповноваженим органом, а кількома. Так, із наявних об'єктів природно-заповідного фонду, що мають найвищий статус заповідності (біосферні та природні заповідники, національні природні парки) 15 (40%) підпорядковані Міністерству охорони навколишнього природного середовища, решта 21 (60%) — органам виконавчої влади, вищим навчальним закладам, державним науковим організаціям [1, с.9]. В умовах різновідомчого підпорядкування однакових за правовим статусом територій та об'єктів природно-заповідного фонду необхідно розробити модель інтегрованого управління заповідною справою. З цією метою слід врегулювати зазначене питання нормами права — єдиним нормативно-правовим документом, який би вичерпно визначав процедури управління природно-заповідним фондом. О.М. Ковгун вважає за доцільне підпорядкувати всі території та об'єкти ПЗФ України єдиному спеціально уповноваженому

органу державного управління в галузі організації охорони та використання ПЗФ – Мінекоресурсів України [2, с.91].

Щодо власне реалізації кадастрової функції, то В. Гетьман зауважує: «На сьогодні гостро постала необхідність ведення кадастру заповідних територій та об'єктів і, відповідно, – створення загальнодержавної інформаційної системи. А брак нормативного забезпечення цього кадастру – одна із проблем управління природно-заповідним фондом України» [1, с.30]. Ю. Возний та Т. Медина також звертають увагу на особливу актуальність цього виду кадастру: «Дані кадастру мають використовуватись та враховуватись під час здійснення будь-якої діяльності, яка стосується використання природних ресурсів і впливу на навколишнє природне середовище. Визначальну роль кадастр має відіграти у вдосконаленні існуючої мережі природного-заповідного фонду – як основи для розбудови Національної екомережі України» [3, с.10].

Відповідним органом державного управління щодо виконання функції ведення державного кадастру територій та об'єктів природно-заповідного фонду відповідно до Закону України «Про природно-заповідний фонд України» визнано центральний орган виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища. Таким органом є Міністерство екології та природних ресурсів України. Правовий статус цього Міністерства визначений Положенням про нього, затвердженим Указом Президента України від 13.04.2011 р. відповідно до п.5 цього Положення на міністерство покладається обов'язок щодо нормативно-правове регулювання з питань ведення державного кадастру територій та об'єктів природно-заповідного фонду та безпосередньо ведення цього кадастру.

Водночас Інструкцією про зміст та складання документації державного кадастру територій та об'єктів природно-заповідного фонду визначено, що організація ведення кадастру, координація діяльності, пов'язаної з виконанням кадастрових робіт, забезпечення розробки нормативно-правових актів та методичних матеріалів, необхідних для ведення кадастру, покладається на Державну службу заповідної справи (п. 3.1.), Мінприроди здійснює лише державний контроль за дотриманням порядку ведення кадастру (п. 3.2.). Положення про Державну службу заповідної справи затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 09.08.2001 р. втратила чинність на підставі постанови КМУ від 28.03.2011 р. № 346 «Про ліквідацію урядових органів». На думку Ю.І. Павлуна, це «спричиняє значні труднощі як для діяльності практичних працівників цієї галузі, так і для осмислення вченими-дослідниками да-

ної проблематики стосовно перспектив розвитку природно-заповідного фонду» [4].

Кадастрова функція на регіональному та місцевому рівнях здійснюється відповідними органами на місцях. Діяльність місцевих органів по веденню кадастрів має більш конкретний характер. На відміну від вищестоящих органів державного управління, які в своїй діяльності по веденню кадастрів опираються на дані нижчестоящих органів, останні ведуть безпосередню діяльність по виявленню і первинній обробці інформації. Від якості їх діяльності, достовірності отриманих ними відомостей залежить результативність діяльності вищестоящих органів і сама якість кадастрових інформаційних систем.

Таким чином, проаналізувавши чинне законодавство, робимо висновок, що головною проблемою діяльності органів, які ведуть державний кадастр територій та об'єктів природно-заповідного фонду, є низький рівень законодавчої техніки, а саме невідповідність нормативних актів один одному. Крім того, не повною мірою визначено компетенцію кожного окремо взятого органу державного управління щодо порядку створення та ведення даного виду кадастру та порядку взаємодії суб'єктів між собою. Тож для ефективної діяльності органів у сфері реалізації кадастрової функції першочерговим заходом є удосконалення нормативно-правового регулювання відносин у галузі ведення державного кадастру територій та об'єктів природно-заповідного фонду.

1. Гетьман В. Заповідна справа потребує управління / Володимир Гетьман // *Науковий світ*. – 2005. – № 1. – С. 8–9, 30.
2. Ковтун О. М. *Правова охорона територій та об'єктів природно-заповідного фонду: проблеми та перспективи* / О. М. Ковтун // *Гори і люди у контексті сталого розвитку : матеріали міжнародної конф., присвяченої Міжнародному року гір (м. Рахів, 14–18 жовтня 2002 р.)* / ред. кол. : Ф. Д. Гамор (відп. ред.) та ін. – Рахів, 2002. – Т.1. – 510 с.
3. Возний Ю. *Організація ведення державного кадастру територій та об'єктів природно-заповідного фонду України* / Юрій Возний, Тетяна Медина // *Рідна природа*. – 2003. – № 3. – С. 10–11.
4. Павлун І. Ю. *Удосконалення державного управління природно-заповідним фондом України* / Ю.І. Павлун // *Публічне адміністрування : теорія та практика : Електронний збірник наукових праць*. – 2011. – Вип. 1 (5) [Електронний ресурс] – Режим доступу : http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/Patr/2011_1/11pyizfu.pdf